

§ 194. Bortfragteren har ikke ret til at begrænse ansvaret i medfør af § 192 eller foretage fradrag som nævnt i § 193, såfremt det bevises, at bortfragteren selv har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 195. Bestemmelserne om bortfragte-rens indsigelser og om grænserne for hans ansvar finder anvendelse selv om kravet mod ham ikke grundes på befordringsaftalen.

§ 196. Bestemmelserne om bortfragte-rens indsigelser og ansvarsbegrænsning gælder tilsvarende for dem, som bortfragteren svarer for efter § 233. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og hans folk kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 197. Udføres en befordring helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele befordringen. Bestemmelserne i dette kapitel finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved befordring som udføres med skib, er den som udfører befordringen ansvarlig for sin del af befordringen efter samme bestemmelser som bortfragteren. § 196 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bortfragteren og den som er ansvarlig efter stk. 2 hæfter solidarisk, og det samlede ansvar kan ikke overstige de i § 192 fastsatte ansvarsgrænser.

§ 198. Har en passager lidt skade på person eller som følge af forsinkelse i forbindelse med befordringen, kan erstatningskrav kun rejses af passageren selv eller af nogen, som er indtrådt i hans retsstilling.

Stk. 2. Erstatningskrav i anledning af en passagers død kan kun rejses af dem, der indtræder i hans rettigheder, eller personer der var afhængige af ham.

§ 199. Enhver forhåndsaftale, som har til formål at begrænse sagsøgerens ret til at vælge værneting i retstvister om befordring af passagerer og rejsegods eller at henskyde sådanne retstvister til voldgift, er ugyldig.

Stk. 2. Det kan dog aftales, at søgsmål efter sagsøgerens valg, kun skal kunne indbringes for:

- 1) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl eller hovedforretningssted,
- 2) domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen eller
- 3) domstolen i den stat, hvor sagsøgeren har sin bopæl, såfremt sagsøgte har et forretningssted der i øvrigt kan søgges i den pågældende stat.

§ 200. §§ 181-198 kan ikke fraviges ved aftale til skade for passageren ved befordring mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og ved indenrigsfart i disse stater, eller når afgang- eller ankomststedet ifølge befordringsaftalen ligger i en af disse stater. Dette gælder uanset om befordringen i øvrigt er undergivet fremmed ret.

§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden før passageren går om bord og efter han er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren. For håndbagagens vedkommende kan bortfragteren ligeledes forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden før godset bliver bragt om bord og efter det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt ovenfor eller for den tid godset er i bortfragterens varetægt på kaj eller i en anden havneinstallation.

Stk. 2. Er det aftalt, eller fremgår det af omstændighederne, at befordringen af godset helt eller delvis skal udføres af en anden end bortfragteren, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tab eller skade, der indtræffer, medens godset er i den anden fragtførers varetægt. Det samme gælder såfremt passageren ifølge befordringsaftalen har ret til helt eller delvis at blive befordret af en anden end bortfragteren.